

Tolikrát jsi nám žehnal, žehnej nám i nadále!

„Hle, očekávaný den nadešel; nadešel rychle, protože tak se to zalíbilo Pánu: Jan Pavel II. je blahoslavený!”

Těmito slovy oznámil Svatý otec Benedikt XVI. při své homilii v neděli 1. května 2011 onu úžasnou pravdu, jedinečnou skutečnost o tom, že jeho předchůdce Jan Pavel II. je v nebi a že mu může být prokazována veřejná úcta. Asi většina z nás tento krásný a trochu dojemný obřad sledovala v přímém přenosu v televizi.

Beatifikace Jana Pavla II.

V neděli 1. května nastal veliký den, v samotném Římě obřadu blahorečení přihlíželo podle odhadů přes milion poutníků. Působivý obřad byl do jisté míry také dojemný, vřdyť to je teprve 6 let od jeho smrti a většina z účastníků i televizních diváků se s ním mohla setkat buď v Římě, nebo zde u nás v republice, nebo na některém ze světových dní mládeže.

Pro nás je blahoslavení Jana Pavla II. opravdovou výzvou, protože je to opět důkaz toho, že svatost je pro každého z nás. Pro každého z nás má Bůh svůj nejlepší plán, jak se dostat do nebe, jen mu musíme věřit, podobně jako mu uvěřil blahoslavený Jan Pavel II. Tak, jak to papež Benedikt XVI. vyjádřil na konci své homilie:

Blahoslavený jsi, papeži Jane Pavle II., protože jsi uvěřil! Prosíme tě, podporuj nadále víru Božího lidu. Tolikrát jsi nám žehnal na tomto náměstí. Dnes Tě prosíme, Svatý otče, žehnej nám i nadále!

Co to je beatifikace?

Jak všichni dobře víme, jsou všichni lidé pozváni – povoláni ke svatosti, která se uskutečňuje během života. Když pak někdo zemře tzv. v pověsti svatosti, může být po jeho smrti zahájen proces beatifikace (blahořečení). Jsou na to vydané přesné předpisy, kterými se musí všichni řídit. Jeden z nich říká, že proces může být zahájen až pět let po smrti případného kandidáta. Avšak jak všichni víte, v případě Jana Pavla II. nebo Matky Terezy byla udělena výjimka a s blahořečením se začalo mnohem dříve.

Svědci a dochované materiály

Celý proces probíhá pod přísným tajemstvím, tedy všichni účastníci musí zachovávat o všem mlčení. Je ustanoven tzv. postulátor, tedy ten, kdo vše řídí. V rámci procesu blahořečení jsou vyslýcháni svědkové, tedy lidé, kteří se s dotyčným stýkali, spolupracovníci a podobně. Ti jsou dotazováni na jednotlivé události, jak se kandidát choval a jak uskutečňoval život z božských ctností v heroickém stupni. Zároveň jsou zkoumány všechny dostupné materiály (např. knihy, kázání, projevy atd.) dotyčného kandidáta, zda je vše v souladu s naukou Církve. Když jsou všechny materiály takto posbírány, vše se předá na Kongregaci pro svatořečení, kde se opět vše pod přísným tajemstvím zkoumá, a na závěr při zasedání pak probíhá hlasování. Je-li vše odsouhlaseno, předá se přímo Svatému otci, který to pak stvrdí svým podpisem. Při zasedání tzv. konzistoře pak slavnostně vyhlásí, kdy a kde bude probíhat slavnostní beatifikace.

Naši dva blahoslavení

Foto: wikipedia.org

Zázrak

Aby někdo mohl být prohlášen za blahoslaveného, je také potřeba určité potvrzení samotným Bohem. Touto „Boží pečeti“ je pak skutečný zázrak. Většinou se jedná o zázračné uzdravení. V případě Jana Pavla II. to bylo uzdravení francouzské řeholnice Marie Simon Pierre z Parkinsonovy choroby. Ta také vydala své svědectví před tisíci lidmi při modlitební viglii v předvečer blahořečení a při slavnosti blahořečení přinášela papeži Benediktu XVI. relikviář s krví Jana Pavla II.

Obřad beatifikace

Vlastní obřad beatifikace probíhá při mši svaté, a to hned na jejím začátku po úkonu kajícího, kdy předstoupí žadatel, který přednese žádost a přečte životopis kandidáta, následně pak ten, kdo obřad řídí, pronese jednoduchou tradiční formuli, ve které oznámí, že je kandidát blahoslavený a který den v roce se bude slavit jeho památka. Pak je slavnostně odhalen obraz nového blahoslaveného a jsou přineseny jeho ostatky. Mše sv. potom pokračuje zpěvem chvalozpěvu Sláva na výsostech Bohu. Také homilie se vztahuje k životu nově blahoslaveného.

Blahořečení a svatořečení

Rozdíl mezi beatifikací a kanonizací (tedy mezi blahořečením a svatořečením) je v tom, že blahoslavený může být uctíván buď ve své diecézi, nebo v řádu, není zde ale celosvětový rozsah kultu. Proto také beatifikaci většinou nepředsedá papež, jako biskup celé Církve, nýbrž jím stanovený biskup, buď prefekt Kongregace pro svatořečení, nebo místní diecézní biskup.

Jan Pavel II.

Když před šesti lety v předvečer svátku Božího Milosrdenství papež Jan Pavel II. zemřel, můžeme říct, že svět byl smutný. Ovlivnil ohromné množství lidí, věřících i nevěřících. Avšak již při pohřbu se ozývaly hlasy, ať je ihned prohlášen za svatého. Můžeme směle tvrdit, že o jeho svatosti nikdo nepochyboval. Jeho nástupce a dlouholetý nejbližší spolupracovník a přítel papež Benedikt XVI. moudře rozhodl, že proces bude probíhat podle předpisů, i když prominul čekací lhůtu pěti let. Když pak oznámil termín beatifikace na neděli Božího Milosrdenství, všichni věřící se radovali.

Kdo byl Jan Pavel II.

Joannes Paulus II

Vlastním jménem Karol Jozef Wojtyła. Narodil se 18. 5. 1920, Wadowice, Polsko.

V devíti letech mu zemřela maminka a za další čtyři roky jeho starší bratr Edmund, když mu bylo 21, tak mu zemřel i tatínek. Po studiích na gymnáziu se přihlásil na studium polonistiky, avšak válka tato studia znemožnila. Od roku 1943 studoval v tajném metropolitním semináři v Krakově a 1. listopadu 1946 byl vysvěcen na kněze.

Následně dokončil studia doktorátem na Papežské univerzitě sv. Tomáše. Po návratu z Říma se aktivně zapojil do pastorače, postupně se habilitoval jako docent a vyučoval etiku v Krakově a poté v Lublinu. Roku 1958 byl jmenován pomocným biskupem krakovským a v roce 1963 byl jmenován krakovským arcibiskupem. Aktivně se zúčastnil všech zasedání II. vatikánského koncilu.

Roku 1967 byl jmenován kardinálem. 16. října 1978 byl zvolen papežem, přijal jméno Jan Pavel II.

Během svého dlouhého pontifikátu (3. nejdelší v historii Církve) vykonal řadu zahraničních cest, třikrát byl v naší vlasti, vydal mnoho různých dokumentů, byl vydán nový církevní zákoník a katechismus, svolal řadu biskupských synod a mnoho dalšího. Jeho život byl završen v sobotu 2. dubna 2005.

Jeho pohřeb, na který se sjelo ohromné množství lidí, byl velkým svědectvím víry. Byl pohřben v kryptě baziliky sv. Petra.

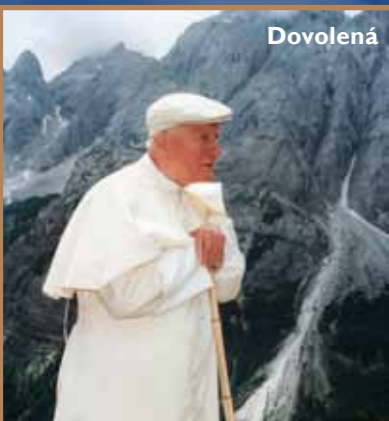
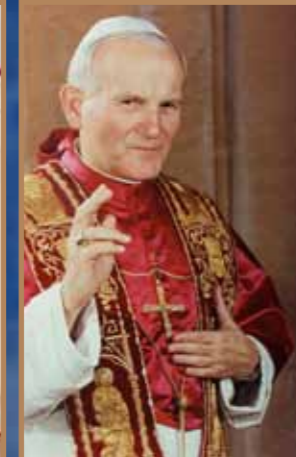
Nyní jsou jeho ostatky uloženy v kapli sv. Šebestiána v téže bazilice.

Autor foto: farnost Velehrad

Papežova návštěva na Velehradě

Dovolená

